

DIRECTIVA 2009/30/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 23 aprilie 2009****de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, de introducere a unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanții folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95 și articolul 175 alineatul (1), coroborate cu articolul 1 alineatul (5) și articolul 2 din prezenta directivă,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei ⁽³⁾ stabilește specificațiile minime pentru benzina și motorina diesel utilizate pentru aplicațiile mobile rutiere și nerutiere, din rațiuni legate de protecția sănătății și a mediului.
- (2) Unul dintre obiectivele stabilite în cel de Al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu instituit prin Decizia nr. 1600/2002/CE din 22 iulie 2002 ⁽⁴⁾ este acela de a atinge niveluri de calitate a aerului care nu au un impact negativ semnificativ asupra sănătății umane și a mediului și nu prezintă riscuri pentru acestea. În declarația care însoțește Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa ⁽⁵⁾, Comisia a recunoscut nevoia de a reduce emisiile de poluanți atmosferici nocivi pentru a se înregistra progrese semnificative în sensul atingerii obiectivelor stabilite în Al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu și a prevăzut în special noi propuneri legislative care ar reduce și mai mult nivelurile naționale permise ale emisiilor de principali poluanți ale statelor membre, ar reduce emisiile asociate realimentării cu benzină a autovehiculelor la stațiile de benzină și ar trata problema conținutului de sulf al combustibililor, inclusiv al combustibililor marini.

- (3) Comunitatea s-a angajat prin Protocolul de la Kyoto să atingă obiective în privința reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră pentru perioada 2008-2012. Comunitatea s-a angajat, de asemenea, să reducă până în 2020 cu 30 % emisiile de gaze cu efect de seră, în contextul unui acord mondial, și cu 20 % în mod unilateral. Pentru îndeplinirea acestor obiective este necesară participarea tuturor sectoarelor.
- (4) Un aspect al emisiilor de gaze cu efect de seră generate de mijloacele de transport a fost abordat în politica comunitară privind emisiile de CO₂ generate de autovehicule. Carburanții folosiți în transport contribuie în mare măsură la emisiile totale de gaze cu efect de seră ale Comunității. Monitorizarea și reducerea gazelor cu efect de seră generate de carburanți pe durata ciclului de viață pot ajuta Comunitatea să își îndeplinească obiectivele de reducere a gazelor cu efect de seră prin decarbonizarea carburanților utilizați în transport.
- (5) Comunitatea a adoptat reglementări care limitează emisiile poluante generate de vehiculele utilitare ușoare și grele pentru transportul rutier. Specificațiile referitoare la carburanți reprezintă unul dintre factorii care influențează ușurința cu care aceste limite de emisii pot fi realizate.
- (6) Derogările de la presiunea maximă a vaporilor de benzină ar trebui să fie limitate la acele state membre cu temperaturi ambiante scăzute în timpul verii. Prin urmare, este oportun să se precizeze pentru ce state membre ar trebui să fie permisă o astfel de derogare. Acestea sunt, în principiu, statele membre în care temperatura medie în cea mai mare parte a teritoriului lor este mai mică de 12 °C pe durata a cel puțin două dintre lunile iunie, iulie și august.
- (7) Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră ⁽⁶⁾ stabilește limitele emisiilor pentru motoarele instalate pe utilajele mobile nerutiere. Pentru funcționarea acestor utilaje este necesară furnizarea de carburanți care să permită funcționarea corespunzătoare a acestor motoare.
- (8) Arderea carburanților pentru transportul rutier generează aproximativ 20 % din emisiile de gaze cu efect de seră din Comunitate. O modalitate de reducere a acestor emisii este reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață de acești carburanți. Aceasta se

⁽¹⁾ JO C 44, 16.2.2008, p. 53.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 17 decembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 aprilie 2009.

⁽³⁾ JO L 350, 28.12.1998, p. 58.

⁽⁴⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 152, 11.6.2008, p. 43.

⁽⁶⁾ JO L 59, 27.2.1998, p. 1.

- poate face în mai multe moduri. Având în vedere dorința Comunității de a reduce și mai mult emisiile de gaze cu efect de seră și contribuția semnificativă pe care o au emisiile provenind din transportul rutier, este oportună stabilirea unui mecanism ce ar obliga furnizorii de carburanți să raporteze emisiile de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață de carburanții pe care îi furnizează și să reducă anual aceste emisii începând din 2011. Metodologia de calculare a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți pe durata ciclului de viață ar trebui să fie identică cu cea stabilită în scopul calculării impactului în ceea ce privește gazele cu efect de seră, în sensul Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ⁽¹⁾.
- (9) Furnizorii ar trebui să reducă treptat emisiile de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață cu până la 10 % pe unitate de energie, provenite de la carburanții și energia pe care le furnizează, până la 31 decembrie 2020. Această reducere ar trebui să fie de cel puțin 6 % până la 31 decembrie 2020, în raport cu nivelul mediu european al emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață pe unitate de energie, provenite din utilizarea combustibililor fosili în 2010, și ar trebui realizată prin utilizarea biocarburanților, a carburanților alternativi, precum și prin diminuarea arderilor și a ventilării în unitățile de producție. Sub rezerva unei reexaminări, ar trebui să cuprindă o reducere suplimentară de 2 % obținută prin utilizarea unor tehnologii ecologice de captare și stocare a carbonului și prin utilizarea autovehiculelor electrice, precum și încă o reducere suplimentară de 2 % obținută prin achiziția de credite în conformitate cu mecanismul de dezvoltare curată instituit prin Protocolul de la Kyoto. Aceste reduceri suplimentare nu ar trebui să fie obligatorii pentru statele membre sau pentru furnizorii de carburanți la intrarea în vigoare a prezentei directive. Reexaminarea ar trebui să vizeze lipsa caracterului obligatoriu al acestora.
- (10) Producția de biocarburanți ar trebui să fie durabilă. Biocarburanții utilizați în vederea realizării obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzut în prezenta directivă ar trebui, prin urmare, să îndeplinească criteriile de durabilitate. Pentru a asigura o abordare coerentă între politicile energetice și cele în materie de mediu și pentru a evita costurile suplimentare pentru economie și incoerența ecologică ce ar fi asociată cu o abordare inconsecventă, este esențial să se prevadă aceleași criterii de durabilitate pentru utilizarea biocarburanților în sensul prezentei directive, pe de o parte, și al Directivei 2009/28/CE, pe de altă parte. Din aceleași motive, ar trebui evitată suprapunerea raportărilor în această privință. Mai mult, Comisia și autoritățile naționale competente ar trebui să-și coordoneze activitățile în cadrul unui comitet specific responsabil cu aspectele legate de durabilitate.
- (11) Cererea din ce în ce mai mare la nivel mondial de biocarburanți și stimulentele pentru utilizarea acestora prevăzute în prezenta directivă nu ar trebui să aibă ca efect încurajarea distrugerii terenurilor biodiversice. Aceste resurse epuizabile, a căror valoare pentru întreaga omenire este recunoscută prin diferite instrumente internaționale, ar trebui conservate. Mai mult, consumatorii din cadrul Comunității ar considera inacceptabil din punct de vedere moral că intensificarea utilizării biocarburanților ar putea să aibă drept efect distrugerea terenurilor biodiversice. Din aceste motive, este necesar să se stabilească criterii de durabilitate care să asigure că biocarburanții pot beneficia de stimulente numai atunci când se poate garanta că nu provin din zone biodiversice sau, în cazul zonelor desemnate în scopul protecției naturii sau pentru protejarea ecosistemelor sau a speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție, atunci când autoritățile competente relevante demonstrează că producția de materie primă respectivă nu a adus atingere acestor scopuri. Conform criteriilor de durabilitate, o pădure este considerată biodiversă când este o pădure primară în conformitate cu definiția utilizată de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) în cadrul evaluării sale globale privind resursele forestiere de la nivel mondial, pe care țările o utilizează pentru a raporta cu privire la întinderea pădurii primare, sau atunci când este protejată prin legislația națională de protecție a naturii. Ar trebui incluse zonele în care are loc colectarea de produse forestiere nelemnoase, cu condiția ca impactul uman să fie redus. Alte tipuri de păduri astfel cum sunt definite de FAO, precum pădurile naturale transformate, pădurile și plantațiile seminaturale, nu ar trebui să fie considerate păduri primare. Mai mult, având în vedere gradul ridicat de biodiversitate a anumitor pășuni, atât temperate, cât și tropicale, inclusiv savane, lăstărișuri, stepe și preerii bogate în biodiversitate, biocarburanții proveniți din materii prime cultivate pe astfel de terenuri nu ar trebui să fie luați în considerare pentru stimulentele prevăzute în prezenta directivă. Comisia ar trebui să stabilească criterii și limite geografice adecvate în scopul definirii unor astfel de pășuni bogate în biodiversitate, în conformitate cu cele mai bune dovezi științifice disponibile și cu standardele internaționale relevante.
- (12) La calcularea impactului conversiei terenurilor în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră, operatorii economici ar trebui să poată folosi valorile reale pentru stocurile de carbon asociate cu utilizarea terenului de referință și cu utilizarea terenului după conversie. Aceștia ar trebui să poată, de asemenea, să folosească valori-standard. Activitatea Grupului Interguvernamental privind Schimbările Climatice reprezintă baza adecvată pentru astfel de valori-standard. Respectiva activitate nu este în prezent exprimată într-o formă care să poată fi aplicată direct de către operatorii economici. Prin urmare, Comisia ar trebui să elaboreze orientări privind această activitate pentru a servi drept bază pentru calcularea modificărilor stocurilor de carbon în sensul prezentei directive, inclusiv cu privire la zonele împădurite cu un coronament între 10 și 30 %, savane, lăstărișuri și preerii.

(1) A se vedea pagina 16 din prezentul Jurnal Oficial.

- (13) Este necesară elaborarea de către Comisie a unor metodologii pentru evaluarea impactului drenării turbăriilor asupra emisiilor de gaze cu efect de seră.
- (14) Terenurile nu ar trebui să fie transformate pentru producția de biocarbuhanți dacă pierderile din stocul de carbon datorate transformării nu ar putea fi compensate, într-o perioadă rezonabilă de timp, ținând seama de urgența cu care trebuie soluționată problema schimbărilor climatice, prin reducerea gazelor cu efect de seră determinată de biocarbuhanți. Aceasta ar preveni efectuarea unor cercetări inutile de împovărătoare de către operatorii economici și transformarea terenurilor cu stocuri mari de carbon care ulterior s-ar dovedi inadecvate pentru producția de materii prime pentru biocarbuhanți. Inventarele stocurilor mondiale de carbon indică faptul că zonele umede și zonele împădurite în permanență al căror coronament este mai mare de 30 % ar trebui incluse în respectiva categorie. Zonele împădurite cu un coronament între 10 și 30 % ar trebui de asemenea incluse, cu excepția situației în care se prezintă dovezi că stocul de carbon al acestora este suficient de scăzut pentru a justifica transformarea lor în conformitate cu normele stabilite în prezenta directivă. Trimiterea la zonele umede ar trebui să țină seama de definiția prevăzută în Convenția asupra zonelor umede de importanță internațională, în special ca habitat al păsărilor acvatice, adoptată la 2 februarie 1971 la Ramsar.
- (15) Stimuletele prevăzute în prezenta directivă vor încuraja creșterea producției de biocarbuhanți în întreaga lume. Atunci când biocarbuhanții se obțin din materii prime cultivate în interiorul Comunității, aceștia ar trebui să respecte, de asemenea, cerințele de mediu ale Comunității privind agricultura, inclusiv cerințele privind protecția apelor subterane și a apelor de suprafață, precum și cerințele sociale. Cu toate acestea, există o preocupare legată de faptul că producția de biocarbuhanți în anumite țări terțe ar putea să nu respecte cerințele de mediu sau sociale minime. Este prin urmare oportun să se încurajeze dezvoltarea unor acorduri multilaterale și bilaterale, precum și a unor sisteme internaționale și naționale voluntare care să integreze considerente de mediu și sociale fundamentale, pentru a promova producția de biocarbuhanți într-o manieră durabilă în întreaga lume. În lipsa unor astfel de acorduri sau sisteme, statele membre ar trebui să solicite operatorilor economici să raporteze cu privire la aspectele respective.
- (16) Criteriile de durabilitate vor fi eficiente numai în cazul în care determină modificări în comportamentul actorilor de pe piață. Schimbările respective vor interveni numai dacă biocarbuhanții care îndeplinesc criteriile respective antrenează o majorare de preț în comparație cu biocarbuhanții care nu le îndeplinesc. În conformitate cu metoda echilibrului masei de verificare a conformității, există o legătură de ordin fizic între respectarea de către producția de biocarbuhanți a criteriilor de durabilitate și consumul de biocarbuhanți în cadrul Comunității, care garantează un echilibru corespunzător între cerere și ofertă și asigură o majorare de preț mai mare decât cea din cadrul sistemelor în care nu există o astfel de legătură. Pentru a se garanta că biocarbuhanții care îndeplinesc criteriile de durabilitate pot fi vânduți la un preț mai mare, ar trebui, prin urmare, utilizată metoda echilibrului masei pentru a verifica respectarea acestor criterii. Acest lucru ar trebui să mențină integritatea sistemului și să evite în același timp impunerea unor sarcini nerezonabile asupra industriei. Totuși, ar trebui analizate și alte metode de verificare.
- (17) Atunci când este cazul, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de Evaluarea ecosistemelor pentru noul mileniu, care conține date utile pentru conservarea cel puțin a zonelor care prezintă servicii ecosistemice de bază în situații critice, cum ar fi protecția bazinelor hidrografice și controlul eroziunilor.
- (18) Coprodusele provenite din producția și utilizarea carburanților ar trebui luate în calcul la calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră. Se recomandă aplicarea metodei de substituție în scopul analizei strategice, dar nu în scopul anumitor operatori economici și al anumitor loturi de carburanți pentru transport. În aceste cazuri, cea mai adecvată metodă folosită este cea a alocării energiei, deoarece aceasta este ușor de aplicat, este previzibilă de-a lungul timpului, minimizează stimulentele contraproductive și oferă rezultate care sunt în general comparabile cu cele oferite de metoda de substituție. În scopul analizei strategice, în rapoartele sale Comisia ar trebui, de asemenea, să prezinte rezultate prin utilizarea metodei de substituție.
- (19) Pentru a evita sarcinile administrative disproporționate, ar trebui stabilită o listă a valorilor implicite pentru filierele comune de producție a biocarbuhanților, iar această listă ar trebui actualizată și extinsă atunci când vor fi disponibile date suplimentare fiabile. Operatorii economici ar trebui să aibă întotdeauna dreptul de a propune nivelul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru biocarbuhanți, stabilit prin respectiva listă. În cazul în care valoarea implicită pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră dintr-o filieră de producție se situează sub nivelul minim necesar al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, producătorii care doresc să demonstreze respectarea acestui nivel minim ar trebui să aibă obligația de a demonstra că emisiile efective din procesul lor de producție sunt mai mici decât cele presupuse la calcularea valorilor implicite.
- (20) Este necesar ca datele utilizate pentru calcularea acestor valori implicite să fie obținute din surse științifice specializate, independente și să fie actualizate, după caz, pe măsură ce respectivele surse înregistrează progrese în activitatea lor. Comisia ar trebui să încurajeze respectivele surse ca, în activitatea lor de actualizare, să abordeze emisiile datorate cultivării, efectul condițiilor regionale și climatice, efectele cultivării cu utilizarea metodelor agricole durabile și de agricultură ecologică și contribuția științifică a producătorilor din cadrul Comunității, precum și din țările terțe și societatea civilă.

- (21) Pentru a evita încurajarea cultivării materiilor prime pentru biocarburanți în locuri în care aceasta ar conduce la un nivel ridicat al emisiilor de gaze cu efect de seră, utilizarea valorilor implicite pentru cultivare ar trebui limitată la regiuni unde un astfel de efect poate fi exclus în condiții de siguranță. Cu toate acestea, pentru a evita sarcinile administrative excesive, este oportun ca statele membre să stabilească valori medii naționale sau regionale pentru emisiile provenite din cultivare, inclusiv din utilizarea îngrășămintelor.
- (22) Cererea globală de materii prime agricole este în creștere. O parte din această cerere în creștere va fi satisfăcută printr-o creștere a suprafețelor de teren destinate agriculturii. Reabilitarea terenurilor care au fost sever degradate sau grav contaminate și care, în consecință, nu pot fi utilizate în starea prezentă în scopuri agricole reprezintă o modalitate de creștere a suprafețelor de teren disponibile pentru cultivare. Sistemul de durabilitate ar trebui să promoveze utilizarea terenului degradat reabilitat, deoarece promovarea biocarburanților va contribui la creșterea cererii de produse agricole. Chiar dacă biocarburanții în sine sunt produși din materii prime provenite de pe terenuri deja utilizate ca teren arabil, creșterea netă a cererii de recolte provocată de promovarea biocarburanților ar putea duce la o creștere netă a suprafeței cultivate. Aceasta ar putea afecta terenurile care stochează cantități ridicate de carbon, înregistrându-se astfel pierderi considerabile ale stocurilor de carbon. Pentru a reduce acest risc, este necesar să se introducă măsuri de însoțire pentru încurajarea unui nivel ridicat de creștere a productivității pe terenurile deja utilizate pentru culturi, utilizarea terenurilor degradate și adoptarea de cerințe privind durabilitatea, comparabile cu cele stabilite în prezenta directivă pentru consumul comunitar de biocarburanți, în alte țări consumatoare de biocarburanți. Comisia ar trebui să elaboreze o metodologie concretă pentru a reduce la maximum emisiile de gaze cu efect de seră provocate de schimbările indirecte ale utilizării terenurilor. În acest scop, Comisia ar trebui să analizeze, pe baza celor mai bune dovezi științifice disponibile, în special, includerea unui factor aferent schimbărilor indirecte ale utilizării terenurilor în calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră și necesitatea stimulării biocarburanților durabili care să reducă la minimum impactul schimbării indirecte a utilizării terenurilor și să sporească durabilitatea biocarburanților cu privire la schimbarea indirectă a utilizării terenurilor. La dezvoltarea acestei metodologii, Comisia ar trebui, printre altele, să țină seama și de schimbările indirecte ale utilizării terenurilor ca urmare a biocarburanților obținuți din material celulozic de origine nealimentară și material ligno-celulozic.
- (23) Deoarece măsurile prevăzute la articolele 7b-7e din Directiva 98/70/CE promovează funcționarea pieței interne prin armonizarea criteriilor de durabilitate pe care biocarburanții trebuie să le îndeplinească pentru obiectivele de contabilizare prevăzute în respectiva directivă și, astfel, în conformitate cu articolul 7b alineatul (8) din respectiva directivă, facilitează comerțul între statele membre cu biocarburanți care respectă aceste criterii, aceste măsuri se întemeiază pe articolul 95 din tratat.
- (24) Progresele permanente ale tehnologiei auto și ale tehnologiei carburanților, la care se adaugă dorința continuă de a garanta un nivel optim de protecție a mediului și a sănătății, fac ca specificațiile carburanților să necesite o revizuire periodică, pe baza studiilor și a analizelor suplimentare privind influența aditivilor și a conținutului de biocarburanți asupra emisiilor poluante. În consecință, este necesar ca posibilitatea de decarbonizare a carburanților utilizați în transport să facă obiectul unor rapoarte regulate.
- (25) Folosirea detergenților poate contribui la păstrarea curățeniei motoarelor, reducând, astfel, emisiile poluante. În prezent, nu există o modalitate satisfăcătoare de testare a mostrelor de carburanți în ceea ce privește proprietățile detergente. Prin urmare, responsabilitatea informării clienților cu privire la avantajele utilizării detergenților revine furnizorilor de carburanți și de autovehicule. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să estimeze dacă progresele ulterioare ar permite o abordare mai bună în vederea optimizării utilizării și a avantajelor detergenților.
- (26) Prevederile privind amestecul de etanol în benzină ar trebui reexamineate pe baza experienței dobândite prin aplicarea Directivei 98/70/CE. Reexaminarea ar trebui să vizeze în special prevederile privind limitele presiunii vaporilor și variantele posibile pentru ca amestecurile de etanol să nu depășească limitele permise ale presiunii vaporilor.
- (27) Amestecul de etanol din benzină duce la creșterea presiunii vaporilor carburantului astfel obținut. Mai mult, presiunea vaporilor de benzină ar trebui controlată pentru a limita emisiile de poluanți în aer.
- (28) Amestecul de etanol în benzină modifică în mod neuniform presiunea vaporilor amestecului de carburant obținut. Este necesar să se prevadă posibilitatea unei derogări de la presiunea maximă a vaporilor permisă în perioada de vară pentru astfel de amestecuri, după o evaluare corespunzătoare de către Comisie. Derogarea ar trebui condiționată de respectarea legislației comunitare privind calitatea aerului și poluarea aerului. O astfel de derogare ar trebui să corespundă creșterii efective a presiunii vaporilor care rezultă în urma adăugării unui procent dat de etanol în benzină.
- (29) Pentru a încuraja utilizarea carburanților cu conținut scăzut de carbon, respectând în același timp obiectivele referitoare la poluarea atmosferică, ar trebui ca rafinăriile să pună la dispoziție benzină cu o presiune scăzută a vaporilor, în cantități suficiente. Dat fiind că pentru moment lucrurile nu stau astfel, ar trebui mărită limita presiunii vaporilor pentru amestecurile cu etanol, sub rezerva anumitor condiții, pentru a permite dezvoltarea pieței biocarburanților.

- (30) Unele vehicule mai vechi nu pot utiliza benzină cu conținut ridicat de biocarburant. Aceste vehicule pot călători dintr-un stat membru în altul. Este prin urmare necesar să se asigure, pentru o perioadă de tranziție, furnizarea în continuare a tipului de benzină adecvat pentru aceste vehicule mai vechi. Statele membre, în consultare cu părțile interesate, ar trebui să asigure o acoperire geografică corespunzătoare, care să reflecte cererea pentru acest tip de benzină. Marcarea benzinei, de exemplu ca E5 sau E10, ar trebui să respecte standardul relevant stabilit de Comitetul European de Standardizare (CEN).
- (31) Este necesară adaptarea anexei IV la Directiva 98/70/CE pentru a permite introducerea pe piață a motorinelor diesel cu un conținut mai ridicat de biocarburant decât cel prevăzut în standardul EN 590:2004 („B7”). Acest standard ar trebui actualizat în mod corespunzător și ar trebui, de asemenea, stabilite limite pentru parametri tehnici care nu sunt incluși în respectiva anexă, cum ar fi stabilitatea la oxidare, punctul de aprindere, reziduurile de carbon, conținutul de cenușă, conținutul de apă, impuritățile totale, coroziunea benzii de cupru, onctuoșitatea, vâscozitatea cinematică, punctul de turbiditate, punctul de colmatare a filtrului la rece, conținutul de fosfor, indicele de aciditate, peroxidii, variația indicelui de aciditate, îmbăcșirea injectorului și adăugarea de aditivi pentru stabilitate.
- (32) Pentru a facilita comercializarea eficientă a biocarburanților, CEN este încurajat să lucreze în continuare la elaborarea unui standard care să permită amestecul unor niveluri mai ridicate de componente ale biocarburanților în motorina diesel și, în special, să creeze un standard pentru „B10”.
- (33) Din motive tehnice, este necesară stabilirea unei limite pentru conținutul de esteri metilici ai acizilor grași (FAME) din motorina diesel. Totuși, o astfel de limită nu este necesară pentru alte componente ale biocarburanților, cum ar fi hidrocarburile pure de tipul motorinei, obținute din biomasa prin procesul Fischer Tropsch, sau uleiul vegetal tratat cu hidrogen.
- (34) Statele membre și Comisia ar trebui să ia măsurile necesare pentru a facilita introducerea pe piață a motorinei cu un conținut de sulf de 10 ppm înainte de 1 ianuarie 2011.
- (35) Utilizarea unor aditivi metalici specifici și, în special, utilizarea metil-ciclopentadienil tricarbonil-manganului (MMT) ar putea prezenta un risc crescut pentru sănătatea umană și ar putea cauza daune motoarelor vehiculelor și echipamentului de control al emisiilor. Numeroși producători de vehicule recomandă să nu fie utilizat un carburant care conține aditivi metalici, utilizarea unui astfel de carburant putând invalida garanția asociată vehiculului. Este necesară, prin urmare, examinarea constantă a efectelor utilizării aditivului metalic MMT în carburanți, prin consultarea tuturor părților interesate relevante. Până la o reexaminare ulterioară, este necesară luarea de măsuri în vederea limitării gravității oricărei daune care se poate produce. Este necesar, prin urmare, să se stabilească o limită superioară pentru utilizarea MMT în carburant, pe baza cunoștințelor științifice disponibile în prezent. Această limită ar trebui să fie revizuită și mărită numai în cazul în care se poate demonstra că utilizarea unei doze mai ridicate nu produce efecte negative. Pentru a evita situațiile în care consumatorii invalidează, în necunoștință de cauză, garanția asociată vehiculului, este, de asemenea, necesar să se solicite etichetarea oricărui carburant care conține aditivi metalici.
- (36) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele și în interesul Comunității, propriile tabele care să ilustreze, pe cât posibil, corespondența dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.
- (37) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Directivei 98/70/CE ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (38) Comisia ar trebui, în special, să fie împuternicită să adopte măsuri de executare referitoare la mecanismul de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, să adapteze principiile metodologice și valorile necesare pentru a evalua dacă au fost respectate criteriile referitoare la durabilitate în ceea ce privește biocarburanții, să stabilească criterii și limitele geografice pentru pășuni deosebit de biodiversitate, să revizuiască limita privind conținutul de MMT în carburanți și să adapteze, în conformitate cu progresul tehnic și științific, metodologia pentru calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață, metodele analitice permise privind specificațiile carburanților și derogarea privind presiunea vaporilor autorizată pentru benzina care conține bioetanol. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin adaptarea principiilor și a valorilor metodologice, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (39) Directiva 98/70/CE prevede o serie de specificații referitoare la carburanți, dintre care unele au devenit superflue. În plus, respectiva directivă cuprinde o serie de derogări care au expirat. Din motive de claritate, este necesar ca aceste dispoziții să fie eliminate.
- (40) Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi ⁽³⁾ stabilește anumite aspecte ale utilizării carburanților în transportul pe căile navigabile interioare. Este necesară clarificarea delimitării între directiva respectivă și Directiva 98/70/CE. Ambele directive stabilesc limite pentru conținutul maxim de sulf al motorinei folosite de navele de navigație interioară. Din motive de claritate și siguranță juridică, este necesar, prin urmare, să se adapteze ambele directive pentru ca doar una dintre ele să stabilească această limită.

(1) JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

(2) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(3) JO L 121, 11.5.1999, p. 13.

- (41) Au fost dezvoltate tehnologii noi și mai puțin poluante pentru motoarele navelor de navigație interioară. Aceste motoare pot fi alimentate doar cu carburanți cu un conținut foarte scăzut de sulf. Conținutul de sulf al carburanților pentru navele de navigație interioară ar trebui redus cât mai curând posibil.
- (42) Prin urmare, Directiva 98/70/CE și Directiva 1999/32/CE ar trebui modificate în consecință.
- (43) Directiva 93/12/CEE a Consiliului din 23 martie 1993 privind conținutul de sulf din anumiți combustibili lichizi ⁽¹⁾ a suferit modificări substanțiale în timp și, în consecință, nu mai conține elemente esențiale. Prin urmare, aceasta ar trebui abrogată.
- (44) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume garantarea unei piețe unice pentru carburanții folosiți în transporturile rutiere și la utilajele mobile nerutiere și asigurarea respectării unor niveluri minime de protecție a mediului împotriva utilizării acestor carburanți, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 98/70/CE

Directiva 98/70/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește, cu privire la vehiculele rutiere și utilajele mobile nerutiere (inclusiv navele de navigație interioară atunci când nu se află pe mare), tractoarele agricole și forestiere, precum și ambarcațiunile de agrement atunci când nu se află pe mare:

- (a) specificații tehnice bazate pe considerente de sănătate și de mediu pentru carburanții care sunt folosiți pentru vehicule echipate cu motor cu aprindere prin scânteie și motor cu aprindere prin compresie, ținând seama de cerințele tehnice ale acestor motoare; și
- (b) obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

- (a) La primul paragraf:

- (i) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «motorinele destinate utilizării de către utilajele mobile nerutiere (inclusiv navele de navigație interioară), tractoarele agricole și forestiere și ambarcațiunile de agrement» înseamnă orice combustibil lichid derivat din petrol care se încadrează în codurile NC 2710 19 41 și 2710 19 45 (*), destinat a fi utilizat pentru motoarele cu ardere prin compresie menționate în Directivele 94/25/CE (**), 97/68/CE (***) și 2000/25/CE (****) ale Parlamentului European și ale Consiliului;

(*) Numerotarea acestor coduri NC este menționată în Tariful vamal comun (JO L 256, 7.6.1987, p. 1).

(**) JO L 164, 30.6.1994, p. 15.

(***) JO L 59, 27.2.1998, p. 1.

(****) JO L 173, 12.7.2000, p. 1.”;

- (ii) se adaugă următoarele puncte:

„5. «statele membre cu temperaturi ambiante scăzute în timpul verii» înseamnă Danemarca, Estonia, Finlanda, Irlanda, Letonia, Lituania, Suedia și Regatul Unit;

6. «emisii de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață» înseamnă toate emisiile nete de CO₂, CH₄ și N₂O care pot fi atribuite carburantului respectiv (inclusiv oricăror componente în amestec ale acestuia) sau energiei furnizate. Acestea includ toate etapele relevante începând cu extragerea sau cultivarea, inclusiv schimbările aduse utilizării terenului, transportul și distribuția, prelucrarea și arderea, indiferent de locul în care se produc emisiile respective;

7. «emisii de gaze cu efect de seră pe unitate de energie» înseamnă masa totală a emisiilor de gaze cu efect de seră echivalente în CO₂ asociată carburantului sau energiei furnizate și împărțită la conținutul total de energie al carburantului sau la energia furnizată (pentru carburant, exprimată ca valoarea sa calorică inferioară);

8. «furnizor» înseamnă entitatea responsabilă de trecerea carburanților printr-un punct de control al produselor supuse accizelor sau, în cazul în care nu trebuie plătite accize, orice altă entitate relevantă desemnată de un stat membru;

9. «biocarburant» are același sens ca în Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (*).

(*) JO L 140, 5.6.2009, p. 16.”.

(1) JO L 74, 27.3.1993, p. 81.

(b) Al doilea paragraf se elimină.

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatele (2)-(6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că benzina poate fi introdusă pe piață pe teritoriul lor doar dacă se conformează specificațiilor de mediu stabilite în anexa I.

Cu toate acestea, pentru regiunile ultraperiferice, statele membre pot stabili dispoziții specifice pentru introducerea benzinei cu un conținut maxim de sulf de 10 mg/kg. Statele membre care fac uz de această dispoziție informează Comisia în consecință.

(3) Statele membre impun furnizorilor să asigure introducerea pe piață a benzinei cu un conținut de oxigen de maximum 2,7 % și cu un conținut de etanol de maximum 5 % până în 2013 și pot impune introducerea pe piață a unui astfel de tip de benzină pentru o perioadă mai îndelungată în cazul în care consideră că este necesar. Acestea garantează informarea corespunzătoare a consumatorilor cu privire la conținutul de biocarburant din benzină și, mai ales, cu privire la folosirea adecvată a diverselor tipuri de amestecuri conținând benzină.

(4) Statele membre cu temperaturi ambiante scăzute în timpul verii pot permite, în conformitate cu alineatul (5), introducerea pe piață pe perioada verii a benzinei cu o presiune a vaporilor de maximum 70 kPa.

Sub rezerva alineatului (5), statele membre cărora nu li se aplică derogarea menționată la primul paragraf pot permite introducerea pe piață pe perioada verii a benzinei cu conținut de etanol cu o presiune a vaporilor de maximum 60 kPa și, în plus, depășirea autorizată a presiunii vaporilor menționată în anexa III, cu condiția ca etanolul folosit să fie un biocarburant.

(5) În cazul în care statele membre doresc să aplice oricare dintre derogările prevăzute la alineatul (4), acestea informează Comisia și oferă toate informațiile relevante. Comisia verifică oportunitatea și durata derogării în cauză, având în vedere:

- (a) problemele socioeconomice evitate datorită presiunii mai mari a vaporilor, inclusiv nevoile temporare de adaptare din punct de vedere tehnic; și
- (b) consecințele asupra mediului sau a sănătății generate de presiunea mai mare a vaporilor și, mai ales, impactul asupra respectării legislației comunitare privind calitatea aerului, atât în statele membre în cauză, cât și în alte state membre.

Dacă evaluarea Comisiei arată că derogarea va avea ca efect nerespectarea legislației comunitare privind calitatea sau poluarea aerului, inclusiv a valorilor-limită și a

plafoanelor de emisii relevante, aplicarea derogării este respinsă. Comisia ar trebui să aibă în vedere și valorile-țintă relevante.

În cazul în care Comisia nu ridică obiecții în termen de șase luni de la primirea tuturor informațiilor relevante, statele membre în cauză pot aplica derogarea solicitată.

(6) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot continua să autorizeze comercializarea unor cantități mici de benzină cu un conținut de plumb care nu depășește 0,15 g/l, până la maximum 0,03 % din totalul vânzărilor lor, destinate a fi utilizată de către vehiculele de colecție aparținând unui tip caracteristic și distribuite prin intermediul grupurilor specifice interesate.”

(b) Alineatul (7) se elimină.

4. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Motorina diesel

(1) Statele membre se asigură că motorina diesel poate fi introdusă pe piață pe teritoriul lor numai dacă se conformează specificațiilor stabilite în anexa II.

Prin derogare de la cerințele din anexa II, statele membre pot permite introducerea pe piață a motorinei diesel cu un conținut de esteri metilici ai acizilor grași (FAME) mai mare de 7 %.

Statele membre asigură informarea corespunzătoare a consumatorilor cu privire la conținutul de biocarburant din motorina diesel, în special conținutul de FAME.

(2) Statele membre se asigură că, cel târziu începând de la 1 ianuarie 2008, motorina destinată utilizării de către utilajele mobile nerutiere (inclusiv navele de navigație interioară), de către tractoarele agricole și forestiere și de către ambarcațiunile de agrement poate fi introdusă pe piață pe teritoriul lor doar în cazul în care conținutul de sulf din motorina respectivă nu depășește 1 000 mg/kg. Începând cu 1 ianuarie 2011, conținutul maxim permis de sulf al motorinei respective este de 10 mg/kg. Statele membre se asigură că combustibilii lichizi, alții decât motorina respectivă, pot fi utilizați de navele de navigație interioară și de ambarcațiunile de agrement doar în cazul în care conținutul de sulf al carburanților lichizi respectivi nu depășește conținutul maxim permis al motorinei în cauză.

Totuși, pentru a ține seama de contaminările minore din lanțul de aprovizionare, începând cu 1 ianuarie 2011, statele membre pot accepta, în cazul motorinei destinate utilizării de către utilajele mobile nerutiere (inclusiv navele de navigație interioară), de către tractoarele agricole și forestiere și de către ambarcațiunile de agrement, un conținut de sulf de până la 20 mg/kg la punctul de distribuție către consumatorii finali. Statele membre pot, de asemenea, permite introducerea în continuare pe piață până la 31 decembrie 2011 a motorinei cu un conținut de sulf de până la 1 000 mg/kg pentru vehiculele feroviare și tractoarele agricole și forestiere, dacă pot garanta că nu este compromisă funcționarea corespunzătoare a sistemelor de control al emisiilor.

(3) Pentru regiunile ultraperiferice, statele membre pot stabili dispoziții specifice pentru introducerea motorinei diesel și a motorinei cu un conținut maxim de sulf de 10 mg/kg. Statele membre care aplică această dispoziție informează Comisia în consecință.

(4) Pentru statele membre cu condiții de iarnă severă, punctul maxim de distilare de 65 % la 250 °C pentru motorină diesel și motorină poate fi înlocuit cu un punct maxim de distilare de 10 % (vol/vol) la 180 °C.”

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 7a

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră

(1) Statele membre desemnează furnizorul sau furnizorii responsabili cu monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață pe unitate de energie de carburant și energia furnizate. În cazul furnizorilor de energie electrică destinată utilizării de către vehicule rutiere, statele membre se asigură că aceștia pot decide să contribuie la obligația de reducere menționată la alineatul (2), dacă pot demonstra că pot măsura și monitoriza în mod adecvat energia electrică furnizată pentru utilizarea de către astfel de vehicule.

Începând cu 1 ianuarie 2011, furnizorii raportează anual autorității desemnate de statul membru intensitatea gazelor cu efect de seră a carburanților și energiei furnizate pe teritoriul fiecărui stat membru, incluzând cel puțin următoarele informații:

- (a) volumul total de carburant sau de energie din fiecare tip furnizat, indicându-se unde a fost achiziționat și originea sa; și
- (b) emisiile de gaze cu efect de seră pe durata ciclului de viață pe unitate de energie.

Statele membre se asigură că rapoartele fac obiectul unei verificări.

Comisia stabilește, dacă este cazul, orientări privind punerea în aplicare a prezentului alineat.

(2) Statele membre impun furnizorilor să reducă cât de treptat posibil emisiile de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață pe unitate de energie de către carburanții și energia furnizate, cu până la 10 % până la 31 decembrie 2020, având ca referință standardul de carburant menționat la alineatul (5) litera (b). Această reducere constă în:

- (a) 6 % până la 31 decembrie 2020. Statele membre pot impune furnizorilor ca, pentru a realiza această reducere, să respecte următoarele valori-țintă intermediare: 2 % până la 31 decembrie 2014 și 4 % până la 31 decembrie 2017;

(b) o valoare-țintă suplimentară de 2 % până la 31 decembrie 2020, sub rezerva articolului 9 alineatul (2) litera (h), care să fie realizată printr-una sau prin ambele metode descrise în continuare:

- (i) furnizarea de energie pentru transport furnizată pentru utilizare de către orice tip de vehicul rutier, utilaj mobil nerutier (inclusiv nave de navigație interioară), tractor agricol sau forestier sau ambarcațiuni de agrement;
- (ii) utilizarea oricărei tehnologii (inclusiv captarea și stocarea carbonului), prin care se pot reduce emisiile de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață pe unitate de energie de carburanți sau de energia furnizată;

(c) o valoare-țintă suplimentară de 2 % până la 31 decembrie 2020, sub rezerva articolului 9 alineatul (1) litera (i), realizată prin folosirea creditelor achiziționate în conformitate cu mecanismul de dezvoltare curată instituit prin Protocolul de la Kyoto, în condițiile stabilite în Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (*) în ceea ce privește reducerile din sectorul aprovizionării cu carburanți.

(3) Emisiile de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți pe durata ciclului de viață se calculează în conformitate cu articolul 7d. Emisiile de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață de alți carburanți și alte forme de energie se calculează prin folosirea unei metodologii stabilite în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol.

(4) Statele membre se asigură că un grup de furnizori poate decide să respecte împreună obligațiile privind reducerea emisiilor menționate la alineatul (2). Într-un astfel de caz, aceștia sunt considerați a fi un singur furnizor, în sensul alineatului (2).

(5) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului articol, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (4). Astfel de măsuri includ, în special:

- (a) metodologia de calculare a emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață de carburanți, alții decât biocarburanți, și de energie;
- (b) metodologia care specifică, înainte de 1 ianuarie 2011, standardul de carburant care se bazează pe emisiile de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață pe unitate de energie de combustibili fosili în 2010 în sensul alineatului (2);
- (c) normele necesare pentru punerea în aplicare a alineatului (4);
- (d) metodologia de calculare a contribuției vehiculelor rutiere electrice, care este compatibilă cu articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2009/28/CE.

(*) JO L 275, 25.10.2003, p. 32.”

6. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 7b

Criteriile de durabilitate pentru biocarburanți

(1) Indiferent dacă materiile prime au fost cultivate pe teritoriul Comunității sau în afara acestuia, energia produsă din biocarburanți este luată în considerare în sensul articolului 7a numai în cazul în care sunt îndeplinite criteriile de durabilitate prevăzute la alineatele (2)-(6) din prezentul articol.

Cu toate acestea, biocarburanții produși din deșeuri și reziduuri, altele decât reziduurile din agricultură, acvacultură, pescuit și silvicultură, trebuie să îndeplinească doar criteriul de durabilitate prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol pentru a fi luați în considerare în scopurile menționate la articolul 7a.

(2) Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră datorată utilizării biocarburanților luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) este de cel puțin 35 %.

Începând cu 1 ianuarie 2017, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră datorată utilizării biocarburanților luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) este de cel puțin 50 %. Începând cu 1 ianuarie 2018, această reducere este de cel puțin 60 %, în cazul biocarburanților produși de instalații în care producția a început la 1 ianuarie 2017 sau după această dată.

Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din utilizarea biocarburanților se calculează în conformitate cu articolul 7d alineatul (1).

În cazul biocarburanților produși de instalații aflate în exploatare la 23 ianuarie 2008, primul paragraf se aplică de la 1 aprilie 2013.

(3) Biocarburanții care sunt luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) nu sunt produși din materii prime ce provin de pe terenuri bogate în biodiversitate, adică de pe terenuri care la sau după ianuarie 2008 dețineau unul dintre următoarele statute, indiferent dacă acest statut mai este valabil sau nu:

(a) păduri primare și alte terenuri împădurite, cu alte cuvinte pădurile și alte terenuri împădurite cu specii indigene, în care nu există indicii clar vizibile ale activității umane, iar procesele ecologice nu sunt afectate în mod semnificativ;

(b) zone desemnate:

(i) de lege sau de autoritățile competente relevante în scopul protecției naturii; sau

(ii) pentru protecția unor ecosisteme sau specii rare, amenințate sau pe cale de dispariție, recunoscute prin acorduri internaționale sau incluse în listele întocmite de organizațiile interguvernamentale sau de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii și a Resurselor Naturale, sub rezerva recunoașterii lor în conformitate cu dispozițiile articolului 7c alineatul (4) al doilea paragraf,

exceptând cazul în care se furnizează dovezi conform cărora producția de materie primă respectivă nu a adus atingere scopurilor de protecție a naturii;

(c) pășuni bogate în diversitate:

(i) care sunt naturale, cu alte cuvinte pășuni care ar continua să fie pășuni în lipsa intervenției omului și care mențin structura, caracteristicile ecologice și procesele speciilor naturale; sau

(ii) care nu sunt naturale, bogate în diversitate, cu alte cuvinte pășuni care ar înceta să fie pășuni în lipsa intervenției omului și care conțin o mare diversitate de specii și sunt nedegradate, dacă nu se furnizează dovezi că recoltarea materiilor prime este necesară pentru menținerea statutului de pășune.

Comisia stabilește criteriile și limitele geografice în vederea identificării pășunilor care intră sub incidența literei (c) de la primul paragraf. Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (4).

(4) Biocarburanții care sunt luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) nu se obțin din materii prime ce provin de pe terenuri cu stocuri mari de carbon, adică de pe terenuri care dețineau unul dintre următoarele statute în ianuarie 2008 și care nu mai dețin acest statut:

(a) zone umede, adică terenuri acoperite sau saturate cu apă în mod permanent sau pe o perioadă semnificativă din an;

(b) suprafețe dens împădurite, adică terenuri care acoperă mai mult de un hectar, cu copaci mai înalți de cinci metri și un coronament de peste 30 %, sau copaci care pot atinge aceste praguri *in situ*;

(c) terenuri care acoperă mai mult de un hectar, cu copaci mai înalți de cinci metri și un coronament mai mare de 10 %-30 %, sau copaci care pot atinge aceste praguri *in situ*, cu excepția cazului în care sunt furnizate dovezi că stocurile de carbon din zona respectivă, înainte și după transformare, au un astfel de nivel, încât, în momentul aplicării metodologiei prevăzute în partea C din anexa IV, ar fi îndeplinite condițiile de la alineatul (2) din prezentul articol.

Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică în cazul în care, la data la care a fost obținută materia primă, terenul deținea același statut ca în ianuarie 2008.

(5) Biocarburanții luați în considerare în scopurile menționate la alineatul (1) nu sunt produși din materie primă obținută din terenuri care în ianuarie 2008 erau turbării, cu excepția cazului în care sunt furnizate dovezi că cultivarea și recoltarea materiei prime respective nu implică drenajul unui sol care nu fusese drenat anterior.

(6) Materiile prime agricole cultivate în Comunitate și utilizate pentru producția biocarburanților luați în considerare în scopurile menționate la articolul 7a se obțin în conformitate cu cerințele și standardele menționate în titlul «Mediu» partea A și la punctul 9 din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori (*) și în conformitate cu cerințele minime pentru bunele condiții agricole și ecologice definite în temeiul articolului 6 alineatul (1) din respectivul regulament.

(7) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, o dată la doi ani, un raport privind măsurile adoptate la nivel național pentru respectarea criteriilor de durabilitate prevăzute la alineatele (2)-(5) și pentru protecția solului, a apei și a aerului, pentru țările terțe, precum și pentru statele membre care constituie o sursă importantă de biocarburanți sau de materii prime pentru biocarburanții consumați în interiorul Comunității. Primul raport se prezintă în anul 2012.

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, o dată la doi ani, un raport privind impactul creșterii cererii de biocarburanți asupra durabilității sociale în Comunitate și în țările terțe, precum și impactul politicii comunitare în domeniul biocarburanților asupra disponibilității produselor alimentare la un preț acceptabil, în special pentru populația din țările în curs de dezvoltare, precum și privind alte aspecte mai cuprinzătoare referitoare la dezvoltare. Raportul abordează chestiunea respectării drepturilor de utilizare a terenurilor. Rapoartele precizează, pentru țările terțe, precum și pentru statele membre care reprezintă o sursă semnificativă de materii prime pentru biocarburanții consumați în interiorul Comunității, dacă acestea au ratificat și pus în aplicare fiecare dintre următoarele convenții ale Organizației Internaționale a Muncii:

- Convenția privind munca forțată sau obligatorie (nr. 29);
- Convenția privind libertatea sindicală și protecția dreptului sindical (nr. 87);
- Convenția privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și de negociere colectivă (nr. 98);
- Convenția privind egalitatea de remunerare a mâinii de lucru masculine și a mâinii de lucru feminine, pentru o muncă de valoare egală (nr. 100);
- Convenția privind abolirea muncii forțate (nr. 105);

— Convenția privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și al exercitării profesiei (nr. 111);

— Convenția privind vârsta minimă de încadrare în muncă (nr. 138);

— Convenția privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor (nr. 182).

Aceste rapoarte precizează, pentru țările terțe, precum și pentru statele membre care reprezintă o sursă semnificativă de materii prime pentru biocarburanții consumați în interiorul Comunității, dacă țara în cauză a ratificat și a pus în aplicare:

- Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea;
- Convenția privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție.

Primul raport se prezintă în anul 2012. Comisia propune, după caz, luarea de măsuri corective, în special dacă există dovezi că producția de biocarburanți are un impact considerabil asupra prețurilor produselor alimentare.

(8) În scopurile menționate la alineatul (1), statele membre nu refuză să ia în considerare, din alte motive legate de durabilitate, biocarburanții care se obțin cu respectarea prezentului articol.

Articolul 7c

Verificarea îndeplinirii criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți

(1) În cazul în care sunt luați în considerare biocarburanți în sensul articolului 7a, statele membre solicită operatorilor economici să demonstreze că au fost îndeplinite criteriile de durabilitate prevăzute la articolul 7b alineatele (2)-(5). În acest sens, statele membre solicită operatorilor economici să utilizeze un sistem de echilibrare a masei care:

- (a) permite ca loturile de materii prime sau biocarburanți cu caracteristici de durabilitate diferite să fie amestecate;
- (b) prevede ca informațiile cu privire la caracteristicile de durabilitate și mărimea loturilor menționate la litera (a) să rămână valabile pentru amestec; și
- (c) prevede ca suma tuturor loturilor retrase din amestec să fie descrisă ca având aceleași caracteristici de durabilitate, în aceleași cantități, ca suma tuturor loturilor adăugate la amestec.

(2) În 2010 și 2012, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte privind funcționarea metodei de verificare bazate pe echilibrul de masă descrisă la alineatul (1) și potențialul acesteia de a permite utilizarea altor metode de verificare referitoare la unele sau toate tipurile de materii prime sau biocarburanți. În evaluarea sa, Comisia ia în considerare acele metode de verificare în cadrul cărora informațiile referitoare la caracteristicile de durabilitate a mediului nu trebuie să fie asociate în continuare anumitor loturi sau amestecuri. Evaluarea ia în considerare necesitatea menținerii integrității și eficienței sistemului de verificare, simultan cu evitarea impunerii unei sarcini nerezonabile industriei. Acest raport este însoțit, după caz, de propuneri adresate Parlamentului European și Consiliului privind utilizarea altor metode de verificare.

(3) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că operatorii economici prezintă informații sigure și pun la dispoziția statelor membre, la cerere, datele care au fost utilizate pentru elaborarea informațiilor. Statele membre solicită operatorilor economici luarea de măsuri în vederea elaborării unui nivel corespunzător de audit independent al informațiilor prezentate de către aceștia și prezentarea de dovezi în acest sens. Auditul verifică dacă sistemele utilizate de operatorii economici sunt precise, fiabile și protejate împotriva fraudei. Auditul evaluează frecvența și metodologia prelevării de probe și caracterul solid al datelor.

Informațiile prevăzute la primul paragraf se referă în special la informații privind respectarea criteriilor de durabilitate prevăzute la articolul 7b alineatele (2)-(5), la informații adecvate și relevante privind măsurile luate pentru protecția solului, a apei și a aerului, reabilitarea terenurilor degradate, evitarea consumului excesiv de apă în regiuni unde resursele de apă sunt reduse, precum și la informații adecvate și relevante privind măsurile luate pentru a ține seama de aspectele menționate la articolul 7b alineatul (7) al doilea paragraf.

Comisia stabilește lista informațiilor adecvate și relevante, menționate în primele două paragrafe, în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 11 alineatul (3). Comisia se asigură, în special, că furnizarea acestor informații nu constituie o sarcină administrativă excesivă pentru operatorii economici în general sau pentru micii agricultori, organizațiile de producători și pentru cooperative, în special.

Obligațiile prevăzute la prezentul alineat se aplică indiferent dacă biocarburanții sunt produși în interiorul Comunității sau importați.

Statele membre prezintă Comisiei, în formă agregată, informațiile menționate la primul paragraf. Comisia publică aceste informații în cadrul platformei în materie de transparență menționate la articolul 24 din Directiva 2009/28/CE, în formă rezumativă, păstrând confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial.

(4) Comunitatea face eforturi să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu țări terțe care să includă dispoziții privind criteriile de durabilitate care corespund cu cele prevăzute de prezenta directivă. Atunci când Comisia a încheiat acorduri care cuprind dispoziții referitoare la domenii care intră sub incidența criteriilor de durabilitate definite la articolul 7b alineatele (2)-(5), Comisia poate decide că acordurile respective demonstrează că biocarburanții care s-au obținut din materii prime cultivate în țările respective respectă criteriile de durabilitate în cauză. După încheierea acestor acorduri, se va acorda o atenție deosebită măsurilor luate pentru conservarea zonelor care prezintă servicii ecosistemice de bază în situații critice (de exemplu protecția bazinelor hidrografice, combaterea eroziunilor), pentru protecția solului, a apei și a aerului, reabilitarea terenurilor degradate, evitarea consumului excesiv de apă în regiuni unde resursele de apă sunt reduse, precum și altor aspecte prevăzute la articolul 7b alineatul (7) al doilea paragraf.

Comisia poate decide ca regimurile voluntare naționale sau internaționale de stabilire a standardelor de producție a produselor din biomasă să conțină date exacte în sensul articolului 7b alineatul (2) sau să demonstreze că loturile de biocarburanți respectă criteriile de durabilitate stabilite la articolul 7b alineatele (3)-(5). Comisia poate decide ca aceste sisteme să conțină date exacte privind informațiile referitoare la măsurile luate pentru conservarea zonelor care prezintă servicii ecosistemice de bază în situații critice (de exemplu protecția bazinelor hidrografice, combaterea eroziunilor), pentru protecția solului, a apei și a aerului, reabilitarea terenurilor degradate, evitarea consumului excesiv de apă în regiuni unde resursele de apă sunt reduse, precum și referitoare la aspectele menționate la articolul 7b alineatul (7) al doilea paragraf. Comisia poate recunoaște, de asemenea, zonele pentru protecția ecosistemelor sau a speciilor rare, amenințate sau pe cale de dispariție, recunoscute prin acorduri internaționale sau incluse în listele întocmite de organizațiile interguvernamentale sau de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii și a Resurselor Naturale în sensul articolului 7b alineatul (3) litera (b) punctul (ii).

Comisia poate decide ca sistemele voluntare, naționale sau internaționale de măsurare a reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră să conțină date exacte în sensul articolului 7b alineatul (2).

Comisia poate decide că terenurile incluse într-un program național sau regional de reconversie a terenurilor în vederea îmbunătățirii terenurilor sever degradate sau grav contaminate respectă criteriile menționate în anexa IV partea C punctul 9.

(5) Comisia adoptă decizii în temeiul alineatului (4) numai în cazul în care acordul sau regimul în cauză îndeplinește standardele adecvate de fiabilitate, transparență și audit independent. Sistemele de măsurare a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră trebuie să respecte și cerințele metodologice

din anexa IV. Listele cuprinzând zone bogate în biodiversitate, astfel cum sunt menționate la articolul 7b alineatul (3) litera (b) punctul (ii), îndeplinesc standarde corespunzătoare de obiectivitate și de coerență în raport cu standardele recunoscute la nivel internațional și prevăd proceduri corespunzătoare privind căile de atac.

(6) Deciziile luate în temeiul alineatului (4) se adoptă în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 11 alineatul (3). Aceste decizii sunt valabile pe o perioadă de cel mult cinci ani.

(7) În cazul în care un operator economic prezintă dovezi sau date obținute în conformitate cu un acord sau un regim care a făcut obiectul unei decizii adoptate în temeiul alineatului (4), în măsura domeniului de aplicare a deciziei menționate, statele membre nu solicită furnizorului să prezinte alte dovezi de respectare a criteriilor de durabilitate definite la articolul 7b alineatele (2)-(5) sau informații privind măsurile vizate la prezentul articol alineatul (3) al doilea paragraf.

(8) La cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Comisia examinează aplicarea articolului 7b cu privire la o sursă de biocarburant și, în termen de șase luni de la primirea unei cereri și în conformitate cu procedura consultativă prevăzută la articolul 11 alineatul (3), decide dacă statul membru respectiv poate lua în considerare biocarburantul provenit din respectiva sursă în sensul articolului 7a.

(9) Până la 31 decembrie 2012, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind:

- (a) eficacitatea sistemului instituit pentru furnizarea informațiilor privind criteriile de durabilitate; și
- (b) în măsura în care acest lucru este fezabil și adecvat, introducerea unor cerințe obligatorii privind protecția aerului, a solului și a apei, ținând seama de cele mai recente dovezi științifice, precum și de obligațiile internaționale ale Comunității.

Dacă este cazul, Comisia propune măsuri corective.

Articolul 7d

Calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți de-a lungul ciclului de viață

(1) În sensul articolului 7a și al articolului 7b alineatul (2), emisiile de gaze cu efect de seră generate de biocarburanți de-a lungul ciclului de viață se calculează după cum urmează:

- (a) pentru biocarburanți, acolo unde este stabilită în anexa IV partea A sau partea B o valoare implicită pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru filiera de producție a biocarburanților și acolo unde valoarea e_1 pentru acești biocarburanți, calculată în conformitate cu anexa IV partea C punctul 7, este egală sau mai mică decât zero, prin utilizarea acestei valori implicite;
- (b) prin utilizarea valorii efective, calculate în conformitate cu metodologia stabilită în anexa IV partea C; sau

- (c) prin utilizarea unei valori calculate ca fiind suma factorilor formulei menționate la punctul 1 din anexa IV partea C, caz în care valorile implicite detaliate în anexa IV partea D sau E pot fi folosite pentru unii factori, iar valorile efective, calculate în conformitate cu metodologia stabilită în anexa IV partea C, pentru toți ceilalți factori.

(2) Până la 31 martie 2010, statele membre prezintă Comisiei un raport care include o listă a zonelor de pe teritoriul lor clasificate ca nivel 2 în nomenclatura unităților teritoriale de statistică (NUTS) sau la un nivel NUTS de detaliere superior în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (**), în cazul în care se poate anticipa că emisiile tipice de gaze cu efect de seră provenite din cultivarea materiilor prime agricole vor fi mai mici sau egale cu emisiile comunicate la rubrica «Valori implicite detaliate pentru cultură» din anexa IV partea D la prezenta directivă, alături de o descriere a metodei și a datelor utilizate pentru întocmirea listei respective. Metoda trebuie să ia în considerare caracteristicile solului, clima și randamentul materiilor prime prevăzute.

(3) Valorile implicite din anexa IV partea A și valorile implicite detaliate pentru cultivare din anexa IV partea D pot fi utilizate numai în cazul în care materiile prime:

- (a) sunt cultivate în afara Comunității;
- (b) sunt cultivate în Comunitate, în zonele incluse în listele menționate la alineatul (2); sau
- (c) sunt deșeuri sau reziduuri, altele decât reziduurile agricole, reziduurile rezultate din acvacultură și pescuit.

Pentru biocarburanții care nu intră sub incidența literelor (a), (b) sau (c), se utilizează valorile efective pentru cultivare.

(4) Până la 31 martie 2010, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind fezabilitatea întocmirii de liste ale zonelor din țările terțe în care se poate aștepta ca emisiile tipice de gaze cu efect de seră provenite din cultivarea materiilor prime agricole să fie mai mici sau egale cu emisiile comunicate la rubrica «Cultura» din anexa IV partea D, însoțit, dacă este posibil, de listele respective și de o descriere a metodei și a datelor utilizate pentru întocmirea lor. După caz, raportul este însoțit de propuneri corespunzătoare.

(5) Până cel târziu la 31 decembrie 2012 și ulterior o dată la doi ani, Comisia prezintă un raport privind estimarea valorilor tipice și implicite prezentate în partea B și în partea E din anexa IV, acordând o atenție deosebită emisiilor provenite din transporturi și prelucrare, și în lumina acestor rapoarte poate decide, acolo unde este necesar, să corecteze valorile. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (4).

(6) Până la 31 decembrie 2010, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în care examinează impactul schimbării indirecte a utilizării terenului asupra emisiilor de gaze cu efect de seră și abordează modalități de diminuare a respectivului impact. Raportul va fi însoțit, dacă este cazul, de o propunere bazată pe cele mai bune dovezi științifice disponibile, care cuprinde o metodologie concretă pentru emisiile provenite din variația cantității de carbon provocată de schimbarea indirectă a utilizării terenului, asigurând respectarea prezentei directive, în special a articolului 7b alineatul (2).

O astfel de propunere cuprinde garanțiile necesare pentru a asigura siguranța investițiilor realizate înainte de aplicarea metodologiei respective. În cazul instalațiilor care au produs biocarburanți înainte de sfârșitul anului 2013, aplicarea măsurilor menționate la primul paragraf nu trebuie să implice, până la 31 decembrie 2017, că biocarburanții produși în aceste instalații sunt considerați ca nefiind conformi cu criteriile de durabilitate din prezenta directivă, în cazul în care aceștia ar fi fost conformi, cu condiția ca biocarburanții respectivi să realizeze o reducere de emisii de gaze cu efect de seră de cel puțin 45 %. Aceste dispoziții se aplică în cazul instalațiilor de biocarburanți la sfârșitul anului 2012.

Parlamentul European și Consiliul fac eforturi să decidă cel târziu până la 31 decembrie 2012 cu privire la propunerile de acest tip prezentate de Comisie.

(7) Anexa IV poate fi adaptată în funcție de progresul tehnic și științific, inclusiv prin adăugarea unor valori pentru filierele suplimentare de producție a biocarburanților pentru aceleași sau pentru alte materii prime și prin modificarea metodologiei stabilite în partea C. Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive, printre altele prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (4).

În ceea ce privește valorile implicite și metodologia prevăzută la anexa IV, se va acorda o atenție specială:

- metodei de calculare a deșeurilor și a reziduurilor;
- metodei de calculare a coproduselor;
- metodei de calculare a cogenerării; și
- statutului de coproduse al reziduurilor de recoltă agricole.

Valorile implicite pentru biomotorina din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală se revizuiesc cât mai curând.

Orice adaptare sau adăugare la lista valorilor implicite din anexa IV respectă următoarele norme:

(a) în cazul în care contribuția unui anume factor la emisiile globale este mică sau în cazul în care există variații limitate sau în cazul în care este foarte costisitor sau dificil să se stabilească valorile efective, valorile implicite trebuie să fie cele tipice pentru procesele normale de producție;

(b) în toate celelalte cazuri, valorile implicite trebuie să fie conservative în raport cu procesele normale de producție.

(8) Se stabilesc definiții detaliate, inclusiv specificațiile tehnice necesare pentru elementele stabilite în anexa IV partea C punctul 9. Măsurile respective, destinate să modifice elementele neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (4).

Articolul 7e

Măsurile de executare și rapoartele referitoare la durabilitatea biocarburanților

(1) Măsurile de executare menționate la articolul 7b alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 7c alineatul (3) al treilea paragraf, articolul 7c alineatul (6), articolul 7c alineatul (8), articolul 7d alineatul (5), articolul 7d alineatul (7) primul paragraf și articolul 7d alineatul (8) iau pe deplin în considerare scopurile Directivei 2009/28/CE.

(2) Rapoartele Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, menționate la articolul 7b alineatul (7), articolul 7c alineatul (2), articolul 7c alineatul (9), articolul 7d alineatul (4), alineatul (5) și alineatul (6) primul paragraf, precum și rapoartele și informările prezentate în conformitate cu articolul 7c alineatul (3) primul și al cincilea paragraf și articolul 7d alineatul (2), se pregătesc și se transmit atât în sensul Directivei 2009/28/CE, cât și în sensul prezentei directive.

(*) JO L 30, 31.1.2009, p. 16.

(**) JO L 154, 21.6.2003, p. 1.”

7. La articolul 8, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre monitorizează respectarea cerințelor prevăzute la articolele 3 și 4, în privința benzinei și a motorinei diesel, pe baza metodelor analitice la care se face trimitere în standardele europene EN 228:2004 și, respectiv, EN 590:2004.”

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 8a

Aditivi metalici

(1) Comisia realizează o evaluare a riscurilor pentru sănătate și mediu datorate utilizării aditivilor metalici în carburanți și elaborează, în acest scop, o metodologie de testare. Comisia prezintă concluziile sale Parlamentului European și Consiliului până la 31 decembrie 2012.

(2) Până la elaborarea metodei de testare menționate la alineatul (1), prezența aditivului metalic metil-ciclopentadienil tricarbonil-mangan (MMT) în carburanți este limitată la 6 mg mangan pe litru începând cu 1 ianuarie 2011. Limita este de 2 mg mangan pe litru începând cu 1 ianuarie 2014.

(3) Limita pentru conținutul de MMT al carburantului specificată la alineatul (2) se revizuieste pe baza rezultatelor evaluării realizate cu ajutorul metodologiei de testare menționate la alineatul (1). Ea poate fi redusă la zero dacă evaluarea riscurilor justifică acest lucru. Limita nu poate fi mărită decât dacă evaluarea riscurilor justifică acest lucru. O astfel de măsură, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (4).

(4) Statele membre se asigură că o etichetă privind conținutul de aditivi metalici din carburanți este afișată în toate punctele în care un carburant cu aditivi metalici este pus la dispoziția consumatorilor.

(5) Pe etichetă se menționează următorul text: «Conține aditivi metalici».

(6) Eticheta este atașată în locul în care sunt afișate informațiile privind tipul de carburant, într-o poziție vizibilă. Mărimea și caracterele etichetei trebuie să fie vizibile și ușor lizibile.»

9. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Raportare

(1) Cel târziu la 31 decembrie 2012 și ulterior din trei în trei ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere de modificare a prezentei directive. Raportul ține seama, în special, de următoarele aspecte:

- (a) utilizarea și evoluția tehnologiei auto și, în special, fezabilitatea creșterii conținutului maxim permis de biocarburant din benzină și motorină diesel și necesitatea de a revizui data menționată la articolul 3 alineatul (3);
- (b) politica comunitară privind emisiile de CO₂ generate de vehiculele de transport rutier;
- (c) posibilitatea aplicării cerințelor din anexa II, în special valoarea-limită pentru hidrocarburile aromatice policiclice, la utilajele mobile nerutiere (inclusiv navele de navigație interioară), la tractoarele agricole și forestiere și la ambarcațiunile de agrement;
- (d) creșterea utilizării detergenților în carburanți;
- (e) utilizarea aditivilor metalici, alții decât MMT, în carburanți;

(f) volumul total al componentelor utilizați în benzină și motorină diesel având în vedere legislația comunitară din domeniul mediului, inclusiv obiectivele Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (*) și ale directive-lor derivate;

(g) consecințele obiectivului de reducere a gazelor cu efect de seră, stabilit la articolul 7a alineatul (2), pentru sistemul de comercializare a cotelor de emisii;

(h) necesitatea eventuală de a modifica articolul 2 alineatele (6) și (7) și articolul 7a alineatul (2) litera (b) pentru a evalua posibilele contribuții în vederea îndeplinirii obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 10 % până în 2020. Aceste considerații se bazează pe potențialul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră generate, în cadrul Comunității, de carburanți și energie de-a lungul ciclului de viață, luând în considerare, în special, progresele din domeniul tehnologiilor de captare și stocare a carbonului care respectă mediul și din domeniul vehiculelor rutiere electrice, precum și rentabilitatea măsurilor de reducere a emisiilor, astfel cum se menționează la articolul 7a alineatul (2) litera (b);

(i) posibilitatea de a introduce măsuri suplimentare pentru furnizori în vederea reducerii cu 2 % a emisiilor de gaze cu efect de seră generate pe durata ciclului de viață pe unitate de energie, comparativ cu standardul de carburant menționat la articolul 7a alineatul (5) litera (b), prin utilizarea creditelor achiziționate în conformitate cu mecanismul de dezvoltare curată instituit prin Protocolul de la Kyoto, în condițiile stabilite în Directiva 2003/87/CE, pentru a evalua posibilele contribuții viitoare, destinate să îndeplinească obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu până la 10 % până în 2020, astfel cum este stabilit la articolul 7a alineatul (2) litera (c) din prezenta directivă;

(j) o analiză actualizată a rentabilității și a impactului unei reduceri sub 60 kPa a presiunii maxime a vaporilor pentru benzină permise pentru perioada de vară.

(2) Cel târziu în 2014, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind îndeplinirea obiectivului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2020 menționat la articolul 7a, luând în considerare necesitatea armonizării acestui obiectiv cu cel menționat la articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2009/28/CE, în ceea ce privește ponderea energiei din surse regenerabile de energie din domeniul transporturilor, având în vedere rapoartele menționate la articolul 23 alineatele (8) și (9) din directiva respectivă.

După caz, raportul Comisiei este însoțit de o propunere de modificare a obiectivului.

(*) JO L 327, 22.12.2000, p. 1.”

10. La articolul 10, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care este necesară adaptarea la progresele tehnice a metodelor analitice permise, menționate în anexa I sau II, se pot adopta modificări care vizează elemente neesențiale ale prezentei directive, în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (4). Anexa III poate fi, de asemenea, modificată în funcție de progresul tehnic și științific. Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 11 alineatul (4).”

11. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Procedura comitetului

(1) Cu excepția cazurilor menționate la alineatul (2), Comisia este asistată de Comitetul privind calitatea carburanților.

(2) În cazul chestiunilor referitoare la durabilitatea biocarburanților în sensul articolelor 7b, 7c și 7d, Comisia este asistată de Comitetul privind durabilitatea biocarburanților și a biolichidelor menționat la articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2009/28/CE.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.”

12. Articolul 14 se elimină.

13. Anexele I, II, III și IV se înlocuiesc cu textul care figurează în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificări aduse Directivei 1999/32/CE

Directiva 1999/32/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) Punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. combustibil marin înseamnă orice carburant lichid derivat din petrol destinat utilizării sau utilizat la bordul unui vas, inclusiv acei carburanți definiți în ISO 8217. Combustibilul cuprinde orice combustibil lichid derivat din petrol care se utilizează la bordul navelor de navigație interioară sau al ambarcațiunilor de agrement, astfel cum sunt definite în Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere

internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră (*) și în Directiva 94/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la ambarcațiunile de agrement (**), când navele respective se află pe mare;

(*) JO L 59, 27.2.1998, p. 1.

(**) JO L 164, 30.6.1994, p. 15.”

(b) Punctul 3j se elimină.

2. Articolul 4b se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text: „Conținutul maxim de sulf al combustibililor marini utilizați de navele aflate la dană în porturile comunitare”;

(b) la alineatul (1), litera (a) se elimină;

(c) la alineatul (2), litera (b) se elimină.

3. La articolul 6 alineatul (1a), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Eșantionarea începe la data la care intră în vigoare limita aplicabilă privind conținutul maxim de sulf al combustibilului. Aceasta se efectuează cu o frecvență suficientă, în cantități suficiente și astfel încât eșantioanele să fie reprezentative pentru combustibilul examinat și pentru combustibilul utilizat de nave pe perioada în care se află în zonele maritime și porturile respective.”

Articolul 3

Abrogare

Directiva 93/12/CEE se abrogă.

Articolul 4

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2010.

Acestea comunică de îndată Comisiei textele acestor măsuri.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

*Articolul 6***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 23 aprilie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
P. NEČAS

ANEXĂ

„ANEXA I

SPECIFICAȚII DE MEDIU APLICABILE CARBURANȚILOR DE PE PIAȚĂ DESTINAȚI VEHICULELOR
ECHIPATE CU MOTOR CU APRINDERE PRIN SCÂNTEIETipul: **Benzină**

Parametrul ⁽¹⁾	Unitatea	Limite ⁽²⁾	
		Minime	Maxime
Cifra octanică „research”		95 ⁽³⁾	—
Cifra octanică „motor”		85	—
Presiunea vaporilor, pe perioada de vară ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Distilare:			
— procent evaporat la 100 °C	% v/v	46,0	—
— procent evaporat la 150 °C	% v/v	75,0	—
Analiza hidrocarburilor:			
— olefine	% v/v	—	18,0
— aromatice	% v/v	—	35,0
— benzen	% v/v	—	1,0
Conținutul de oxigen	% m/m		3,7
Compuși oxigenați			
— Metanol	% v/v		3,0
— Etanol (pot fi necesari agenți de stabilizare)	% v/v		10,0
— Alcool izopropilic	% v/v	—	12,0
— Alcool butilic terțiar	% v/v	—	15,0
— Alcool izobutilic	% v/v	—	15,0
— Eteri care conțin cinci sau mai mulți atomi de carbon pe moleculă	% v/v	—	22,0
— Alți compuși oxigenați ⁽⁶⁾	% v/v	—	15,0
Conținutul de sulf	mg/kg	—	10,0
Conținutul de plumb	g/l	—	0,005

(1) Metodele de testare sunt cele specificate în EN 228:2004. Statele membre pot adopta metoda analitică specificată în standardul de înlocuire EN 228:2004, dacă se poate demonstra că aceasta oferă cel puțin aceeași precizie ca metoda analitică pe care o înlocuiește.

(2) Valorile menționate în specificație sunt „valori reale”. La stabilirea valorilor lor limită, s-au aplicat termenii EN ISO 4259:2006 „Produce petroliere – Determinarea și aplicarea datelor de precizie privind metodele de testare”, iar pentru stabilirea unei valori minime s-a luat în considerare o diferență minimă de 2R peste zero (R = reproductibilitatea). Rezultatele măsurărilor individuale se interpretează pe baza criteriilor descrise în EN ISO 4259:2006.

(3) Statele membre pot decide să permită în continuare introducerea pe piață a benzinei fără plumb cu cifra octanică „motor” (MON) de minimum 81 și cu cifra octanică „research” (COC) de minimum 91.

(4) Perioada de vară începe nu mai târziu de data de 1 mai și ia sfârșit nu înainte de 30 septembrie. Pentru statele membre cu temperaturi ambiante scăzute în timpul verii, perioada de vară începe cel târziu la 1 iunie și nu se termină înainte de 31 august.

(5) În cazul statelor membre cu temperaturi ambiante scăzute în timpul verii și cărora li se aplică o derogare în conformitate cu articolul 3 alineatele (4) și (5), presiunea vaporilor este de maximum 70,0 kPa. În cazul statelor membre cărora li se aplică o derogare în conformitate cu articolul 3 alineatele (4) și (5) în ceea ce privește benzina cu conținut de etanol, presiunea vaporilor este de maximum 60 kPa, plus depășirea autorizată a presiunii vaporilor menționată în anexa III.

(6) Alți monoalcooli și eteri cu un punct final de fierbere care nu îl depășește pe cel menționat în EN 228:2004.

ANEXA II

**SPECIFICAȚII DE MEDIU APLICABILE CARBURANȚILOR DE PE PIAȚĂ DESTINAȚI VEHICULELOR
ECHIPATE CU MOTOR CU APRINDERE PRIN COMPRESIE**

Tipul: **Motorină diesel**

Parametrul ⁽¹⁾	Unitatea	Limite ⁽²⁾	
		Minime	Maxime
Cifra cetanică		51,0	—
Densitate la 15 °C	Kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Distilare:			
— 95 % v/v recuperat la:	°C	—	360,0
Hidrocarburi aromatice policiclice	% m/m	—	8,0
Conținutul de sulf	mg/kg	—	10,0
Conținut de FAME – EN 14078	% v/v	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Metodele de testare sunt cele specificate în EN 590:2004. Statele membre pot adopta metoda analitică specificată în standardul de înlocuire EN 590:2004, dacă se poate demonstra că aceasta oferă cel puțin aceeași precizie ca metoda analitică pe care o înlocuiește.

⁽²⁾ Valorile menționate în specificație sunt „valori reale”. La stabilirea valorilor lor limită, s-au aplicat termenii EN ISO 4259:2006 „Produce petroliere – Determinarea și aplicarea datelor de precizie privind metodele de testare”, iar pentru stabilirea unei valori minime s-a luat în considerare o diferență minimă de 2R peste zero (R = reproductibilitatea). Rezultatele măsurărilor individuale se interpretează pe baza criteriilor descrise în EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ FAME respectă cele menționate în EN 14214.

ANEXA III

**DEROGARE PRIVIND PRESIUNEA VAPORILOR AUTORIZATĂ PENTRU BENZINA
CU CONȚINUT DE BIOETANOL**

Conținut de bioetanol (%v/v)	Depășirea autorizată a presiunii vaporilor (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Atunci când conținutul de bioetanol este cuprins între două valori indicate în tabel, depășirea autorizată a presiunii vaporilor se determină prin interpolare liniară între conținutul de bioetanol imediat superior și cel imediat inferior.

ANEXA IV

REGULI DE CALCULARE A EMISIILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ GENERATE DE BIOCARBURANȚI PE DURATA CICLULUI DE VIAȚĂ

A. Valori tipice și implicate pentru carburanții produși fără emisii nete de carbon rezultate în urma schimbării utilizării terenului

Filieră de producție a biocarburaților	Reduceri de emisii tipice de gaze cu efect de seră	Reduceri de emisii implicate de gaze cu efect de seră
etanol din sfeclă de zahăr	61 %	52 %
etanol din grâu (nu se menționează combustibilul de prelucrare)	32 %	16 %
etanol din grâu (lignit utilizat drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	32 %	16 %
etanol din grâu (gaz natural utilizat drept combustibil de prelucrare în cazane convenționale)	45 %	34 %
etanol din grâu (gaz natural utilizat drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	53 %	47 %
etanol din grâu (paie utilizate drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	69 %	69 %
etanol din porumb, produs în Comunitate (gaz natural utilizat drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	56 %	49 %
etanol din trestie de zahăr	71 %	71 %
partea de etil-terț-butil-eter (ETBE) din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de terțiar-amil-etil-eter (TAEE) din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	45 %	38 %
biomotorină din floarea-soarelui	58 %	51 %
biomotorină din soia	40 %	31 %
biomotorină din ulei de palmier (nu se specifică procedeu)	36 %	19 %
biomotorină din ulei de palmier (procedeu cu captarea metanului la presa de ulei)	62 %	56 %
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală (*)	88 %	83 %
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	51 %	47 %
ulei vegetal din floarea-soarelui, hidrotratat	65 %	62 %
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (nu se specifică procedeu)	40 %	26 %
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (procedeu de captare a metanului la presa de ulei)	68 %	65 %
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	58 %	57 %
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	80 %	73 %
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	84 %	81 %
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	86 %	82 %

(*) Nu include uleiul de origine animală obținut din subproduse de origine animală clasificate ca material de categoria 3 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman (!).

(!) JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

B. **Estimări ale valorilor tipice și implicite aferente viitorilor biocarburanți care nu existau pe piață sau care se aflau pe piață doar în cantități neglijabile în ianuarie 2008, dacă aceștia sunt produși fără emisii nete de carbon rezultate în urma schimbării utilizării terenului**

Filieră de producție a biocarburanților	Reduceri de emisii tipice de gaze cu efect de seră	Reduceri de emisii implicite de gaze cu efect de seră
etanol din paie de grâu	87 %	85 %
etanol din deșeuri lemnoase	80 %	74 %
etanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	76 %	70 %
motorină diesel Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase	95 %	95 %
motorină diesel Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	93 %	93 %
dimetileter (DME) din deșeuri lemnoase	95 %	95 %
dimetileter (DME) din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	92 %	92 %
metanol din deșeuri lemnoase	94 %	94 %
etanol din deșeuri lemnoase	91 %	91 %
metanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată partea de metil-terț-butil-eter (MTBE) din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția metanolului	

C. **Metodologie**

1. Emisiile de gaze cu efect de seră provenite din producția și utilizarea biocarburanților se calculează astfel:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

unde

E = emisiile totale provenite din utilizarea carburantului;

e_{ec} = emisiile provenite din extracția sau cultivarea materiilor prime;

e_l = emisiile anuale provenite din variația cantității de carbon provocată de schimbarea utilizării terenului;

e_p = emisii provenite din prelucrare;

e_{td} = emisii provenite din transport și distribuție;

e_u = emisii provenite de la carburantul utilizat;

e_{sca} = reduceri de emisii datorate acumulării carbonului în sol prin intermediul unui mai bun management agricol;

e_{ccs} = reduceri de emisii prin captarea și stocarea geologică a carbonului;

e_{ccr} = reduceri de emisii prin captarea și înlocuirea carbonului; precum și

e_{ee} = reduceri de emisii obținute prin excesul de energie electrică de la cogenerare.

Emisiile rezultate din producția de mașini și echipamente nu se iau în considerare.

2. Emisiile de gaze cu efect de seră provenite de la carburanți (E) se exprimă în grame de echivalent de CO_2 per MJ de combustibil, $\text{g CO}_2 \text{ eq/MJ}$.
3. Prin derogare de la punctul 2, valorile calculate în $\text{g CO}_2 \text{ eq/MJ}$ se pot adapta pentru a lua în considerare diferențele dintre carburanți în lucrul mecanic util efectuat, exprimat în km/MJ . Aceste adaptări se efectuează doar în cazul în care se prezintă dovezi ale diferențelor în lucrul mecanic util.
4. Reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră de la biocarburanți se calculează prin formula următoare:

$$\text{REDUCERE} = (E_F - E_B)/E_F$$

unde

E_B = emisiile totale provenite de la biocarburant; și

E_F = emisiile totale provenite de la carburantul fosil de referință.

5. Gazele cu efect de seră luate în considerare în sensul punctului 1 sunt CO₂, N₂O și CH₄. Pentru calculul echivalentei în CO₂, aceste gaze se evaluează după cum urmează:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Emisiile provenite din extracția sau cultivarea de materii prime (e_{cc}) includ emisii provenite din însuși procesul de extracție sau cultivare; din colectarea de materii prime; din deșeurii și scurgeri; precum și din producția de substanțe sau produse chimice utilizate în procesul de extracție sau de cultivare. Se exclude captarea de CO₂ în cadrul cultivării de materii prime. Se scad reducerile certificate de emisii de gaze cu efect de seră provenite de la flăcările din șantierul petroliere amplasate oriunde în lume. Se pot obține estimări ale emisiilor rezultate prin cultură pe baza mediilor calculate pentru zone geografice mai mici decât cele utilizate la calcularea valorilor implicite, ca alternativă la utilizarea valorilor efective.
7. Emisiile anuale rezultate din variația cantității de carbon, survenită ca urmare a schimbării utilizării terenului, e_1 , se calculează prin împărțirea în mod egal a emisiilor totale la o perioadă de 20 de ani. Pentru calculul acestor emisii se aplică formula următoare:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)}$$

unde

e_1 = emisiile anuale de gaze cu efect de seră rezultate din variația cantității de carbon după schimbarea utilizării terenului (măsurată ca masă de echivalent de CO₂ pe unitate de energie generată de biocarburant);

CS_R = cantitatea de carbon per unitate de suprafață asociată utilizării terenului de referință (măsurată ca masă de cărbune per unitate de suprafață, cuprinzând atât solul, cât și vegetația). Utilizarea terenurilor de referință reprezintă utilizarea terenurilor în ianuarie 2008 sau cu 20 de ani înainte de obținerea materiei prime, data cea mai recentă fiind luată în considerare;

CS_A = cantitatea de carbon per unitate de suprafață aferentă utilizării terenului real (măsurată ca masă de carbon per unitate de suprafață, cuprinzând atât solul, cât și vegetația). În cazurile în care cantitatea de carbon se acumulează pe o perioadă mai mare de 1 an, valoarea atribuită CS_A se estimează ca și cantitate per unitate de suprafață după 20 de ani sau atunci când recolta ajunge la maturitate, data cea mai recentă fiind luată în considerare;

P = productivitatea culturii (măsurată în energia generată de biocarburant per unitate de suprafață într-un an); precum și

e_B = bonus de 29 biocarburant, dacă biomasa este obținută din teren degradat reabilitat, în condițiile prevăzute la punctul 8

8. Bonusul de 29 grame de echivalent de CO₂/MJ de combustibil gCO₂eq/MJ se atribuie dacă există elemente care să ateste că terenul în chestiune:

(a) nu era folosit pentru activități agricole sau de orice altă natură în ianuarie 2008; și

(b) se încadrează în una dintre următoarele categorii:

(i) teren grav degradat, inclusiv terenurile exploatate în trecut în scopuri agricole;

(ii) teren grav contaminat.

Bonusul de 29 grame de echivalent de CO₂/MJ de combustibil gCO₂eq/MJ se aplică pentru o perioadă de până la 10 ani, începând cu data transformării terenurilor în exploatații agricole, cu condiția asigurării unei creșteri regulate a stocului de carbon, precum și a unei reduceri a eroziunii, în cazul terenurilor din categoria (i), și a reducerii contaminării solului, în cazul terenurilor din categoria (ii).

9. Categoriile menționate la punctul 8 litera (b) se definesc după cum urmează:

(a) „teren grav degradat” înseamnă un teren care, pe o perioadă importantă de timp, fie a fost salinizat într-o proporție importantă, fie a prezentat un conținut în materii organice deosebit de scăzut și a fost grav erodat;

(b) „teren grav contaminat” înseamnă un teren pe care nu se pot cultiva produse alimentare sau furaje din cauza nivelului de contaminare.

Astfel de terenuri includ terenurile care au făcut obiectul unei decizii a Comisiei în conformitate cu articolul 7c alineatul (3) al patrulea paragraf.

(¹) Coeficientul obținut prin împărțirea masei moleculare a CO₂ (44,010 g/mol) la masa moleculară a carbonului (12,011 g/mol) este de 3,664.

10. Ghidul adoptat în conformitate cu punctul 10 din partea C din anexa V la Directiva 2009/28/CE constituie baza de calcul a stocurilor de carbon din sol, în sensul prezentei directive.
11. Emisiile rezultate în urma prelucrării, e_p , includ emisii provenite din însuși procesul de prelucrare, din deșeuri și scurgeri, precum și din producția de substanțe sau produse chimice utilizate în procesul de prelucrare.

La calculul consumului de energie electrică care nu se produce în instalația de producere a carburantului, se consideră că intensitatea emisiilor de gaze cu efect de seră care caracterizează producerea și distribuția energiei electrice respective este egală cu intensitatea medie a emisiilor la producerea și distribuția de energie electrică într-o regiune definită. Ca excepție de la această regulă, producătorii pot utiliza o valoare medie pentru a calcula energia electrică produsă de o instalație individuală de producere a energiei electrice, în cazul în care instalația nu este conectată la rețeaua de energie electrică.

12. Emisiile provenite din transport și distribuție, e_{td} , includ emisii rezultate din transportul și depozitarea de materii prime și materiale semifinite și din depozitarea și distribuția de materiale finite. Emisiile provenite din transport și distribuție care sunt luate în considerare în temeiul punctului 6 nu sunt acoperite de prezentul punct.
13. Emisiile provenite de la carburantul utilizat, e_u , se consideră ca având valoarea zero pentru biocarburanți.
14. Reducerea emisiilor prin captarea și stocarea geologică, e_{ccs} , care nu au fost deja luate în calcul pentru e_p , se limitează la emisiile evitate prin captarea și reținerea de CO₂ emis în legătură directă cu extracția, transportul, prelucrarea și distribuția carburantului.
15. Reducerile emisiilor prin captarea și înlocuirea carbonului e_{ccr} , se limitează la emisiile evitate prin captarea de CO₂ al cărui carbon provine din biomasă și care se utilizează la înlocuirea CO₂ de origine fosilă, utilizat în produse și servicii comerciale.
16. Reducerile emisiilor obținute prin excesul de energie electrică de la cogenerare, e_{ec} , se iau în considerare în cazul excesului de energie electrică produs de sistemele de producere a carburantului care utilizează cogenerarea, cu excepția cazului în care combustibilul utilizat pentru cogenerare este un coprodus, altul decât un reziduu de recoltă agricolă. La calculul acestui exces de energie electrică se consideră că dimensiunea unității de cogenerare este cea minimă necesară pentru ca unitatea de cogenerare să furnizeze căldura necesară pentru producerea carburantului. Se consideră că reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră aferente acestui exces de energie electrică sunt egale cu cantitatea de gaze cu efect de seră care ar fi emisă la generarea unei cantități egale de energie electrică într-o centrală electrică ce utilizează același combustibil ca și unitatea de cogenerare.
17. În cazul în care, printr-un proces de producție a carburantului, se obține, în combinație, carburantul pentru care se calculează emisiile și unul sau mai multe alte produse („coproduse”), emisiile de gaze cu efect de seră se împart între carburant sau produsul său intermediar și coproduse, proporțional cu conținutul lor energetic (determinat de puterea calorică inferioară, în cazul unor coproduse altele decât energia electrică).
18. Pentru scopurile calculului menționat la punctul 17, emisiile care trebuie împărțite sunt $e_{ec} + e_p$, + acele fracții ale e_p , e_{td} și e_{ec} care au loc până la faza în care se produce un coprodus, inclusiv faza respectivă. În cazul în care s-a alocat întreaga valoare coproduselor într-o etapă de prelucrare anterioară din ciclul de viață, fracția din emisiile atribuite produsului carburant intermediar în ultima etapă a prelucrării respective se utilizează în acest scop în locul valorii totale a emisiilor.

Toate coprodusele, inclusiv energia electrică care nu se încadrează în domeniul de aplicare a punctului 16, se iau în considerare în sensul acestui calcul, cu excepția reziduurilor de recolte agricole, inclusiv paie, resturi rezultate prin prelucrarea trestiei de zahăr, pielețe, sămburi de fructe și coji de nuci. În scopul calculului respectiv, se atribuie un conținut energetic egal cu zero coproduselor cu un conținut de energie negativ.

Se consideră că deșeurile, reziduurile de recolte agricole, inclusiv paie, reziduurile rezultate prin prelucrarea trestiei de zahăr, pielețele, sămburii de fructe și coji de nuci, precum și reziduurile provenite din prelucrare, inclusiv glicerină brută (glicerină nerafinată), au o valoare a emisiilor de gaze cu efect de seră egală cu zero în decursul ciclului lor de viață până în momentul procesului de colectare a acestora.

În cazul carburanților produși în rafinării, unitatea de analiză pentru scopurile calculului menționat la punctul 17 este rafinăria.

19. Pentru scopurile calculului menționat la punctul 4, omologul carburantului fosil (E_F) este reprezentat de ultimele emisii medii efective disponibile din partea fosilă din benzina și motorina diesel consumate în Comunitate, în conformitate cu prezenta directivă. În cazul în care aceste date nu sunt disponibile, valoarea utilizată este de 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

D. Valori implicite detaliate pentru biocarburanți:

Valori implicite detaliate pentru cultură: „ e_{ec} ”, conform definiției din partea C din prezenta anexă

Filieră de producție a biocarburanților	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)
etanol din sfeclă de zahăr	12	12
etanol din grâu	23	23
etanol din porumb, produs în Comunitate	20	20
etanol din trestie de zahăr	14	14
partea de ETBE din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de TAEI din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	29	29
biomotorină din floarea-soarelui	18	18
biomotorină din soia	19	19
biomotorină din ulei de palmier	14	14
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală (*)	0	0
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	30	30
ulei vegetal din floarea-soarelui, hidrotratat	18	18
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat	15	15
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	30	30
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	0	0
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	0	0
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	0	0

(*) Nu include uleiurile de origine animală produse din subproduse de origine animală clasificate ca material de categoria 3 în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1774/2002.

Valori implicite detaliate pentru prelucrare (inclusiv energie electrică în exces): „ $e_p - e_{ee}$ ”, conform definiției din partea C din prezenta anexă

Filieră de producție a biocarburanților	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)
etanol din sfeclă de zahăr	19	26
etanol din grâu (nu se menționează combustibilul de prelucrare)	32	45
etanol din grâu (lignit utilizat drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	32	45
etanol din grâu (gaz natural utilizat drept combustibil de prelucrare în cazane convenționale)	21	30
etanol din grâu (gaz natural utilizat drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	14	19
etanol din grâu (paie utilizate drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	1	1
etanol din porumb, produs în Comunitate (gaz natural utilizat drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	15	21
etanol din trestie de zahăr	1	1

Filieră de producție a biocarburanților	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)
partea de ETBE din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de TAEE din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	16	22
biomotorină din floarea-soarelui	16	22
biomotorină din soia	18	26
biomotorină din ulei de palmier (nu se specifică procedeul)	35	49
biomotorină din ulei de palmier (procedeu cu separare a metanului în aer la presa de ulei)	13	18
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală	9	13
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	10	13
ulei vegetal din floarea-soarelui, hidrotratat	10	13
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (nu se specifică procedeul)	30	42
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (procedeu cu separare a metanului în aer la presa de ulei)	7	9
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	4	5
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	14	20
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	8	11
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	8	11

Valori implicite detaliate pentru transport și distribuție: „*e_{td}*”, conform definiției din partea C din prezenta anexă

Filieră de producție a biocarburanților	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)
etanol din sfeclă de zahăr	2	2
etanol din grâu	2	2
etanol din porumb, produs în Comunitate	2	2
etanol din trestie de zahăr	9	9
partea de ETBE din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de TAEE din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	1	1
biomotorină din floarea-soarelui	1	1
biomotorină din soia	13	13
biomotorină din ulei de palmier	5	5
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală	1	1
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	1	1
ulei vegetal din floarea-soarelui, hidrotratat	1	1
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat	5	5
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	1	1
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	3	3
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	5	5
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	4	4

Total pentru cultură, prelucrare, transport și distribuție

Filieră de producție a biocarburanților	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)
etanol din sfeclă de zahăr	33	40
etanol din grâu (nu se menționează combustibilul de prelucrare)	57	70
etanol din grâu (lignit utilizat drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	57	70
etanol din grâu (gaz natural utilizat drept combustibil de prelucrare în cazane convenționale)	46	55
etanol din grâu (gaz natural utilizat drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	39	44
etanol din grâu (paie utilizate drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	26	26
etanol din porumb, produs în Comunitate (gaz natural utilizat drept combustibil de prelucrare în instalații de cogenerare)	37	43
etanol din trestie de zahăr	24	24
partea de ETBE din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
partea de TAAE din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția etanolului	
biomotorină din semințe de rapiță	46	52
biomotorină din floarea-soarelui	35	41
biomotorină din soia	50	58
biomotorină din ulei de palmier (nu se specifică procedeul)	54	68
biomotorină din ulei de palmier (procedeu cu separare a metanului în aer la presa de ulei)	32	37
biomotorină din ulei din deșeuri de origine vegetală sau animală	10	14
ulei vegetal din semințe de rapiță, hidrotratat	41	44
ulei vegetal din floarea-soarelui, hidrotratat	29	32
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (nu se specifică procedeul)	50	62
ulei vegetal din ulei de palmier, hidrotratat (procedeu cu separare a metanului în aer la presa de ulei)	27	29
ulei vegetal pur din semințe de rapiță	35	36
biogaz din deșeuri urbane organice, sub formă de gaz natural comprimat	17	23
biogaz din gunoi de grajd umed, sub formă de gaz natural comprimat	13	16
biogaz din gunoi de grajd uscat, sub formă de gaz natural comprimat	12	15

E. Estimări ale valorilor implicite detaliate aferente viitorilor biocarburanți, care nu existau pe piață sau care se aflau pe piață doar în cantități neglijabile în ianuarie 2008

Valori detaliate pentru cultivare: „*ec*”, conform definiției din partea C din prezenta anexă

Filieră de producție a biocarburanților	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)	Emisii implicite de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)
etanol din paie de grâu	3	3
etanol din deșeuri lemnoase	1	1
etanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	6	6
motorină diesel Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase	1	1
motorină diesel Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	4	4
DME din deșeuri lemnoase	1	1
DME din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	5	5
metanol din deșeuri lemnoase	1	1
etanol din deșeuri lemnoase	5	5
metanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția metanolului	
partea de MTBE din surse regenerabile		

Valori detaliate pentru prelucrare (inclusiv excesul de energie electrică): „ $e_p - e_{ee}$ ”, conform definiției din partea C din prezenta anexă

Filieră de producție a biocarburanților	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)	Emisii implicate de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)
etanol din paie de grâu	5	7
etanol din lemn	12	17
motorină diesel Fischer-Tropsch din lemn	0	0
DME din lemn	0	0
metanol din lemn	0	0
metanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată partea de MTBE din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția metanolului	

Valori detaliate pentru transport și distribuție: „ e_{td} ”, conform definiției din partea C din prezenta anexă

Filieră de producție a biocarburanților	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)	Emisii implicate de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)
etanol din paie de grâu	2	2
etanol din deșeuri lemnoase	4	4
etanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	2	2
motorină diesel Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase	3	3
motorină diesel Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	2	2
DME din deșeuri lemnoase	4	4
DME din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	2	2
metanol din deșeuri lemnoase	4	4
etanol din deșeuri lemnoase	2	2
metanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată partea de MTBE din surse regenerabile	Egale cu cele din filiera utilizată pentru producția metanolului	

Total pentru cultivare, prelucrare, transport și distribuție

Filieră de producție a biocarburanților	Emisii tipice de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)	Emisii implicate de gaze cu efect de seră (gCO _{2eq} /MJ)
etanol din paie de grâu	11	13
etanol din deșeuri lemnoase	17	22
etanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	20	25
motorină diesel Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase	4	4
motorină diesel Fischer-Tropsch din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	6	6
DME din deșeuri lemnoase	5	5
DME din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată	7	7
metanol din deșeuri lemnoase	5	5
etanol din deșeuri lemnoase	7	7
metanol din deșeuri lemnoase provenite din pădure cultivată partea de MTBE din surse regenerabile	Egală cu cea din filiera utilizată pentru producția metanolului”	